

Çay Fincanı Limanı

Yavuz DEMİRKIRAN

Çay Fincanı Limanı

Yavuz DEMİRKİRAN

Bahçe göletinin yanında, yumuşak yeşil yosunların içinde beyaz ve yuvarlak bir şey bekliyordu. Bir tarafı çatlak, boş ve hareketsiz eski bir çay fincanıydı. Üç minik denizci bir çakıl taşının üstünde durup gözlerini kocaman açarak ona baktılar. 'Mükemmel!' diye fısıldadı Kaptan Pip, lacivert ceketini çekistirerek. 'Bir çay fincanı limanı!'

Kaptan Pip sadece üç santimetre boyundaydı; bakır rengi saçları tutam tutam dikilmiş, burnunun üzerinde çiller vardı. Pirinç düğmeli lacivert bir kaptan ceketi ve üzerinde çapa rozeti olan minik beyaz bir şapka giyyordu. Yanında, güçlü ve neşeli Tayfa Marigold duruyordu; bir kangal halat taşıırken siyah örgüleri sallanıyordu. 'İskeleler yapabilirim,' dedi aralık dişleriyle gülümseyerek.

Mürettebatın en küçüğü Gözcü Sage, yeşil bir tunik ve tüylü bir şapka giyyordu. Bir dizinde minik bir yara bandı, kolunda da ip ve çivilerle dolu deri bir çanta vardı. 'Ben gözcü olacağım!' diye cıvıladı bir dalın üstüne tırmanarak. Liman bekçisi Büyükanne Martı, lavanta rengi şalı ve elinde minik bir fenerle geldi. 'Ne güzel bir yuva olacak burası,' dedi sıcacık bir sesle.

Minik denizciler işe koyuldu. Marigold düğümler attı, minik tahtaları çakarak çay fincanının kenarı boyunca küçük iskeleler yaptı. Sage ölçtü ve harita çizdi; gri gözleri hızlı ve parıldıyordu. Büyükanne Martı, fincanın sapına minik fenerler astı ve onların sıcak ışığı çay fincanını gerçek bir liman gibi hissettirdi. Kaptan Pip gururla izledi. 'İskeleler ve fenerler,' dedi. 'Şimdi tek ihtiyacımız denizciler!'

Kısa süre sonra ay fincanı limanı canlandı. Yaprak ve dallardan yapılmıř minik tekneler suda sallanıyordu. Denizciler kürek çekerek girip çıkıyor, Büyükanne Martı meře palamudu fincanlarında ay servis ediyordu. Marigold güçlü kollarıyla iskelelerde ařağı yukarı malzeme taşıyordu. Sage gözcü noktasından hava durumunu bildiriyordu. 'Her řey yolunda!' diye bağırdı. 'Gölet bugün sakın!' Herkes sevinle bağırdı.

Her akşam fenerler minik yıldızlar gibi parlıyordu. Kaptan Pip en yüksek iskelede durup mürettebatına baktı. 'Bunu birlikte yaptık,' dedi. 'Ve bu, bütün bahçedeki en sıcacık liman.' Marigold başını salladı ve son düğümü attı. Sage, çantasındaki deftere yuvalarının haritasını çizdi. Büyükanne Martı gülümseyip bir tur daha çay koydu. Her şey mükemmeldi.

Ama bir sabah Gözcü Sage şapkası yana kaymış halde limana koştu. 'Kaptan! Kaptan!' diye bağırdı. 'Su yükseliyor! Gölet eskisinden daha büyük!' Kaptan Pip çay fincanının kenarına koştu. Su iskelelere doğru süzülüyordu ve küçük bir tekne çoktan sürüklenip gidiyordu. 'Herkes sakın olsun!' diye seslendi. 'Bir plana ihtiyacımız var.'

Denizciler etrafına toplandı. Bazıları endişeli görünüyordu ve minik bir denizci ağlamaya başladı. Büyükanne Martı yanına diz çöküp fenerini kaldırdı. 'Üzülme, küçüğüm,' dedi yumuşak bir sesle. 'Kaptanımız bir çare bulur.' Marigold endişeli denizciye kolunu doladı. 'Biz bir mürettebatız,' dedi. 'Bunu birlikte düzeltereğiz.' Kaptan Pip yükselen suya bakıp derin derin düşündü.

Su yükselmeye devam etti. Önce en alçak iskeleyi kapladı, sonra bir sonrakini. Minik denizciler malzemelerini daha yükseğe taşımak zorunda kaldı. Marigold kutuları taşıırken Sage su seviyesini bir iple ölçtü. 'Dizlerime kadar çıktı!' diye bildirdi. Kaptan Pip bir ileri bir geri yürüdü. 'Suyu durduramayız,' dedi. 'Ama limanı değiştirebiliriz.'

Kaptan Pip herkesi bir araya çağırdı. 'Limanı yeniden tasarlayacağız,' diye duyurdu. 'Daha yüksek iskeleler ve suyu dışarıda tutacak yeni bir duvar yapacağız.' Denizciler kararsız göründü ama Marigold başını salladı. 'Ben yapabilirim,' dedi. Sage elini kaldırdı. 'Yeni yerleşimi ben çizerim!' Büyükanne Martı gülümsedi. 'Ben de herkesi doyurur, neşelendiririm.' Mürettebat işe koyuldu.

Önce Marigold ve denizciler dal ve çakıl taşı topladı. Çay fincanının kenarına, açılıp kapanabilen bir kapısı olan sağlam bir duvar yaptılar. Kaptan Pip ona nasıl yukarı aşağı kaydırılacağını gösterdi. 'Su yükselince kapıyı kapatırız,' diye açıkladı. 'Su çekilince açarız.' Denizciler anlayarak başlarını salladı.

Sonra Sage limanın yeni haritasını ölçüp çizdi. Daha yüksek iskeleleri ve kapıya giden güvenli bir yolu işaretledi. 'Basamaklara ihtiyacımız var,' dedi. 'Böylece yukarı aşağı tırmanabiliriz.' Marigold düz çakıl taşlarından minik merdivenler yaptı. Büyükanne Martı kimse kaymasın diye merdivenler boyunca fenerler astı. Liman değişiyordu ve bu heyecan vericiydi.

Sonunda Kaptan Pip kapıyı denedi. Onu yukarı itti ve suyun dışarıda kaldığını gördü. 'İşe yarıyor!' diye sevindi. Denizciler alkışlayıp dans ettiler. Su yükselmeyi durdurmuştu ama yeniden yükselse bile liman hazırды. 'Bunu birlikte yaptık,' dedi Marigold son düğümü atarak. Büyükanne Martı çay koydu ve herkes dinlenmek için yüksek iskelelere oturdu.

O akşam fenerler her zamankinden daha parlak yandı. ay fincanı limanı, yeni kapısı ve daha yüksek iskeleleriyle g v ndeydi. Kaptan Pip m rettebatına bakıp g l msedi. 'Hepiniz cesur ve akıllıydınız,' dedi. 'Bir sorunu daha iyi bir limana d n şt rd k.' Sage yeni bir harita  izdi ve Marigold minik bir bayrak ekledi. B y kanne Martı fenerini y kse e kaldırdı. 'Kaptanımıza!' dedi ve herkes sevin le ba ırdı.

O günden sonra minik denizciler, gölet ne yaparsa yapsın çay fincanı limanlarının değişip büyüyebileceğini biliyordu. Kaptan Pip yeni fikirler düşünmeye devam etti ve mürettebat inşa etmeyi sürdürdü. Marigold'un düğümleri sağlam tuttu, Sage'in haritaları hep hazırды ve Büyükanne Martı'nın fenerleri hiç sönmedi. Her şeye hazırđılar.

Ve eğer bahçe göletinin yanına bir göz atarsanız, minik ışıklarla parlayan bir çay fincanı görebilirsiniz. İçeride minik denizciler iskelelerinden el sallıyor. Size küçücük bir fincanın bile harika bir yuva olabileceğini söylerler. Hayal gücü ve takım çalışmasıyla sıradan şeyler özel bir şeye dönüşür. İşte çay fincanı limanının hikâyesi de budur.